

P7_TA-PROV(2011)0083

Lauksaimniecība un starptautiskā tirdzniecība

Eiropas Parlamenta 2011. gada 8. marta rezolūcija par ES lauksaimniecību un starptautisko tirdzniecību (2010/2110(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) trešās daļas III sadaļu un piektās daļas II un V sadaļu,
- ņemot vērā ar LESD 13. pantā minētajām dzīvnieku labturības prasībām saistītos principus,
- ņemot vērā PTO nolīgumus, jo īpaši Lauksaimniecības nolīgumu, kurš sarunu ceļā tika pieņemts daudzpusējo tirdzniecības sarunu Urugvajes kārtā un stājās spēkā 1995. gada 1. janvārī,
- ņemot vērā no 2001. gada 9. līdz 14. novembrim Dohā notikušajā Ceturtajā ministru konferencē pieņemto deklarāciju, PTO Ģenerālpadomes 2004. gada 1. augustā pieņemto lēmumu un no 2005. gada 13. līdz 18. decembrim Honkongā notikušajā Sestajā ministru konferencē pieņemto deklarāciju,
- ņemot vērā 2006. gada 4. aprīļa rezolūciju par Dohas sarunu kārtas izvērtējumu pēc PTO Ministru konferences Honkongā¹,
- ņemot vērā pārstrādātos lauksaimniecības vispārējo pasākumu projektus, kurus PTO lauksaimniecības sarunu vadītājs izplatīja 2008. gada 6. decembrī,
- ņemot vērā 2009. gada 15. maijā starp Amerikas Savienotajām Valstīm un Eiropas Komisiju noslēgto saprašanās memorandu par tādu liellopu gaļas importu, kas nav baroti ar dažiem augšanu veicinošiem hormoniem, un par palielinātām muitas nodevām, ko Amerikas Savienotās Valstis piemēro dažiem Eiropas Kopienu produktiem,
- ņemot vērā 2009. gada 15. jūlijā starp Kanādu un Eiropas Savienību panākto savstarpēji saskaņoto risinājumu strīdā „Eiropas Kopienas — pasākumi, kas ietekmē biotehnoloģijas produktu atzīšanu un tirdzniecību”,
- ņemot vērā ES un Latīņamerikas valstu 2009. gada 15. decembrī parafēto nolīgumu, ar ko paredz galīgās vienošanās nosacījumus neizšķirtajos strīdos par ES banānu importēšanas režīmu (Ženēvas nolīgums),
- ņemot vērā 2009. gada 16. decembra rezolūciju par Dohas attīstības programmas perspektīvām pēc PTO Septītās ministru konferences²,
- ņemot vērā 2009. gada 17. decembrī noslēgtās ES un Marokas sarunas par nolīgumu par liberalizācijas pasākumiem attiecībā uz lauksaimniecības un zvejniecības produktiem,

¹ OV C 293E, 2.12.2006., 155. lpp.

² Pieņemtie teksti, P7_TA(2009)0110.

- ņemot vērā 2010. gada 1. martā noslēgtās ES, Peru un Kolumbijas sarunas par daudzpusējā nolīguma parakstīšanu,
- ņemot vērā 2010. gada 18. martā starp Argentīnas Republiku un Eiropas Savienību panākto savstarpēji saskaņoto risinājumu strīdā „Eiropas Kopienas — pasākumi, kas ietekmē biotehnoloģijas produktu atzīšanu un tirdzniecību”,
- ņemot vērā 2010. gada 25. marta rezolūciju par lauksaimniecības produktu kvalitātes politiku — kāda ir pareizā stratēģija?¹,
- ņemot vērā 2010. gada 19. martā noslēgtās ES un Centrālamerikas sarunas par asociācijas nolīguma tirdzniecisko aspektu,
- ņemot vērā 2010. gada 8. jūlija rezolūciju par KLP nākotni pēc 2013. gada²,
- ņemot vērā 2010. gada 6. oktobrī parakstīto brīvās tirdzniecības nolīgumu starp ES un Dienvidkoreju,
- ņemot vērā notiekošās sarunas starp ES un *Mercosur* par asociācijas nolīguma noslēgšanu,
- ņemot vērā notiekošās sarunas starp ES un Kanādu par visaptveroša ekonomikas un tirdzniecības nolīguma noslēgšanu,
- ņemot vērā notiekošās sarunas starp ES un Indiju par brīvās tirdzniecības nolīguma noslēgšanu,
- ņemot vērā notiekošās sarunas starp ES un Ukrainu par asociācijas nolīguma noslēgšanu,
- ņemot vērā 2009. gada jūnija pētījumu „PTO lauksaimniecības sarunu izvērtējums pēc neveiksmīgajām sarunām 2008. gadā”,
- ņemot vērā Komisijas uzdevumā izstrādāto metodisko materiālu „Ģeogrāfiskās izcelsmes norādes un intelektuālā īpašuma tiesību komercaspekti pēc 10 gadiem. ES ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu turētāju ceļvedis aizsardzības saņemšanai citās PTO dalībvalstīs”,
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 15. septembra priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai par ārpusbiržas atvasinājumiem, centrālajiem darījumu starpniekiem un darījumu reģistriem (COM (2010)0484),
- ņemot vērā to, ka saskaņā ar 1. pantu priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko Pakistānai ievieš ārkārtas autonomās tirdzniecības preferences (COM(2010)0552), Pakistānai noteikta nodokļu liberalizācija,
- ņemot vērā ANO Tūkstošgades attīstības mērķus,
- ņemot vērā LESD 208. pantu,
- ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,

¹ Pieņemtie teksti, P7_TA-PROV(2010)0088.

² Pieņemtie teksti, P7_TA-PROV(2010)0286.

- ņemot vērā Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas ziņojumu un Starptautiskās tirdzniecības komitejas un Attīstības komitejas atzinumus (A7-0030/2011),
- A. tā kā ES joprojām ir lielākā lauksaimniecības preču importētāja pasaulē, pēdējās desmitgades laikā tās importa apjoma vērtība ir gandrīz divkārtšojusies un pašlaik ES importa apjoms sasniedz gandrīz 20 % no pasaules importa apjoma;
- B. tā kā ES lauksaimniecības preču eksporta apjoms pasaulē samazinās, jo citiem nozīmīgākajiem tirdzniecības partneriem lauksaimniecības jomā ir straujāka izaugsme; tā kā 2007.–2009. gadā 68 % no ES eksporta apjoma veidoja galaprodukti, bet starpprodukti un izstrādājumi attiecīgi veidoja 23 % un 9 % no eksporta apjoma; tā kā pasaules tirgus cenām arī ir zināma loma grūtībās, ar kurām ES saskaras, eksportējot savu produkciju, ņemot vērā, ka visumā cenas ir zemas un Savienībai ir augstākas ražošanas izmaksas;
- C. tā kā 2008. gadā bija nepieredzēti augsts ES lauksaimniecības preču tirdzniecības bilances deficīts: EUR 7 miljardi; tā kā ES tirdzniecības bilances deficīts, piemēram, ar *Mercosur*, kopš 2000. gada ir palielinājies vairāk nekā divas reizes un ES no *Mercosur* importēto lauksaimniecības preču kopējā vērtība pašlaik ir EUR 19 miljardi, turpretim eksportēto preču kopējā vērtība ir EUR 1 miljards;
- D. tā kā ES ir pasaulē lielākā lauksaimniecības preču importētāja no jaunattīstības valstīm un ES importa apjomi pārsniedz ASV, Japānas, Kanādas, Austrālijas un Jaunzēlandes importa apjomus kopā; tā kā vismazāk attīstītajām valstīm paredzētās iniciatīvas „Viss, izņemot ieročus” (*EBA*), vispārējo preferenču sistēmas (*VSP*) un ekonomisko partnerības nolīgumu īstenošana ir cēlonis tam, ka aptuveni 71 % ES kopējā importēto lauksaimniecības preču izcelsme ir jaunattīstības valstis;
- E. tā kā PTO 2008. gada lauksaimniecības vispārējo pasākumu projekts paredz vēl lielākas ES koncesijas, nekā noteikts ES 2005. gada oktobrī izteiktajā jau tā dāsnajā piedāvājumā;
- F. tā kā attīstības politiku saskaņotības programmas piemērošana lauksaimniecības un tirdzniecības jomā ietekmēs arī 1. Tūkstošgades attīstības mērķa (galējas nabadzības un bada izskaušana) un 8. mērķa (globāla partnerība attīstības jomā) sasniegšanu, vienlaikus nodrošinot arī godīgākus tirdzniecības noteikumus un pieeju tirgum;
- G. tā kā ES jau ir ievērojami samazinājusi tirdzniecību traucējošo vietējo atbalstu, bet to nav izdarījuši citi nozīmīgākie tirdzniecības partneri, jo īpaši ASV, kas saskaņā ar 2008. gada Lauksaimniecības likumu savus instrumentus ir saglabājuši un dažos gadījumos pat nostiprinājuši;
- H. tā kā ES ir vienpusēji būtiski samazinājusi eksporta kompensācijas — kopējās lauksaimniecības politikas budžetā to daļa saruka no 29,5 % 1993. gadā līdz tikai 1,2 % 2009. gadā un to eksportēto lauksaimniecības produktu vērtības īpatsvars, par kuriem maksā eksporta kompensāciju, ir samazinājies no 25 % 1992. gadā līdz tikai 0,9 % 2009. gadā; tā kā daži nozīmīgākie tirdzniecības partneri joprojām lielā mērā izmanto citus eksportu veicinošus pasākumus;
- I. tā kā strīdā par „liellopu gaļas hormoniem” ASV turpina piemērot sankcijas Eiropas Savienībai un pat ir paziņojusi, ka ietekmes palielināšanas nolūkā šīs sankcijas tiks cikliski mainītas (pēc „karuseļveida” tiesību aktu principa), lai tās attiektos arī uz citiem ES lauksaimniecības produktiem; tā kā saskaņā ar saprašanās memorandu ES 20 000 tonnām

liellopu gaļas piemēro importa tarifa kvotu ar nulles nodokli;

- J. tā kā ASV Pasaules Tirdzniecības organizācijā ir apstrīdējusi ES noteikumus par higiēnu un mājputnu tirdzniecību;
- K. tā kā ar Kanādu un Argentīnu tika panākts savstarpēji saskaņots risinājums „GMO strīdā”; tā kā ASV ir veikusi vispārēju pieprasījumu par pretdarbību;
- L. tā kā PTO ekspertu grupas nolēmums par cukuru bija viens no galvenajiem ES 2006. gada cukura reformas virzītājspēkiem un tam joprojām ir būtiska ietekme uz cukura tirdzniecību; tā kā cukura tirgus kopīgā organizācijā tiek ņemtas vērā visas ES tirdzniecības saistības; tā kā trīs gadu laikā ES no otras lielākās cukura eksportētājas ir kļuvusi par otro lielāko cukura neto importētājvalsti galvenokārt tādēļ, lai tas sniegtu labumu jaunattīstības valstīm (vismazāk attīstītajām valstīm un ĀKK valstīm);
- M. tā kā ir sasniegti 2006. gada cukura reformas mērķi palielināt konkurētspēju, pazemināt cukura cenas un samazināt cukura ražošanas kvotu par aptuveni 30 %; tā kā šīs reformas dēļ bija jāslēdz 83 no kopumā 189 ražotnēm ES-27 valstīs, tika zaudētas 16 500 tiešās darba vietas lauku rajonos un aptuveni 140 000 lauksaimniekiem bija jāpārtrauc cukurbiešu audzēšana;
- N. tā kā pasaules cukura tirgus ir viens no nestabilākajiem lauksaimniecības preču tirgiem un tajā dominē viena valsts — Brazīlija; tā kā ES cukura ražošanas nozare nodrošina stabilu apgādi pasaules tirgū un kvalitatīvu un ilgtspējīgu produktu regulāru iekšējo piegādi Eiropas lietotājiem;
- O. tā kā ES, pieņemot prasības, kuru piemērošana jāuzsāk līdz 2010. gada beigām, veicina ilgtspējīgu atjaunojamās enerģijas ražošanu; tā kā ES jau importē vairāk nekā 25 % no tās bioetanola degvielas patēriņa, neiekļaujot bioetanolu, kas importēts maisījumos ar mērķi apiet ievadmitas nodokļus; tā kā Komisijai saskaņā ar Atjaunojamo energoresursu direktīvas (Direktīva 2009/28/EK¹) 23. panta 5. punktu ir jāraugās, lai bioetanola vietējā ražošana un imports būtu līdzsvarā;
- P. tā kā PVO Pamatkonvencijas par tabakas kontroli Pušu konferences 4. sesija notiks 2010. gada novembrī; tā kā uzsākta sabiedriskā apspriešana par Tabakas produktu direktīvas (Direktīva 2001/37/EK²) iespējamu pārskatīšanu; tā kā vairākas PTO dalībvalstis ir ierosinājušas jautājumu par to, vai PTO Nolīgumam par tehniskiem tirdzniecības šķēršļiem ir atbilstīgs Kanādas likumprojekts C-32, kas būtībā paredz aizliegt visus tradicionālos jauktas tabakas izstrādājumus, izņemot tos, kuros izmantota tikai Virdžīnijas tipa tabaka, kas ir vienīgā tabakas šķirne, kura audzēta Kanādā un izmantota Kanādā ražotajos tabakas izstrādājumos;
- Q. tā kā ES starptautiskos tirdzniecības nolīgumos ir jāpanāk līdzsvars starp tirgus liberalizāciju un ekonomikas nozarēm un darba ņēmēju un patērētāju tiesībām sniegto aizsardzību;
- R. tā kā ES tirdzniecības nolīgumiem ar trešām valstīm galvenokārt ir jāaizsargā grūtībās nonākušās ES nozares, jo īpaši augļu un dārzeņu, lopkopības un labības nozares, kurās

¹ OV L 140, 5.6.2009., 16. lpp.

² OV L 194, 18.7.2001., 26. lpp.

ievērojami samazinājušies ienākumi, vienlaikus tām nodrošinot reālas eksporta iespējas;

- S. tā kā ES noslēgtie starptautiskie tirdzniecības nolīgumi nedrīkst negatīvi ietekmēt vietējos sīkzemniekus, kas sniedz ievērojamu ieguldījumu savu reģionu uzturdrošībā;
- T. tā kā ES, noslēdzot starptautiskus tirdzniecības nolīgumus, ir jācenšas nodrošināt cilvēktiesību un sociālo un vides standartu labāku uzraudzību;
- U. tā kā Komisijas apspriesto tirdzniecības nolīgumu noslēgšanai ir vajadzīga Parlamenta piekrišana,

ES lauksaimniecības politikas un kopējās tirdzniecības politikas saskaņotība

1. uzskata, ka ES lauksaimniecības nozarei piemīt skaidra pievienotā vērtība attiecībā uz Eiropas ekonomiku un būtiska nozīme stratēģijas „Eiropa 2020” īstenošanā, lai risinātu ekonomiskās, sociālās un vides problēmas, ar kurām saskaras ES; uzsver nepieciešamību nodrošināt ES lauksaimniecības, tirdzniecības un attīstības politikas saskaņotību;
2. uzsver, ka ārējās tirdzniecības politika nedrīkst pasliktināt ES spēju uzturēt spēcīgu lauksaimniecības nozari un garantētu nodrošinātību ar pārtiku paaugstinātas tirgus nestabilitātes apstākļos; aicina Komisiju visās struktūrās un jo īpaši PTO aizstāvēt ES lauksaimniecības daudzfunkcionālo lomu, tostarp tās lielo nozīmi nodarbinātības nodrošināšanā un ekonomiskās dzīvotspējas saglabāšanā lauku rajonos, un Eiropas lauksaimniecības pārtikas modeli, kas ir stratēģisks Eiropas ekonomikas elements;
3. nosoda Komisijas pieeju, kas pārāk bieži pieļauj koncesijas lauksaimniecības nozarē, lai rūpniecības ražojumiem un pakalpojumiem nodrošinātu labāku pieeju trešo valstu tirgum; aicina Komisiju pārtraukt vērtēt rūpniecības un pakalpojumu nozares intereses augstāk par lauksaimniecības nozares interesēm;
4. aicina Komisiju ierosināt pieeju, kas nodrošina līdzsvaru starp vietējo ražošanu un importu, ņemot vērā daudzpusējo un divpusējo tirdzniecības sarunu attīstību katrā lauksaimniecības nozares sektorā, kā arī ES vides, sociālos, dzīvnieku labturības un drošības standartus un cilvēktiesību ievērošanu;
5. uzsver, ka Komisijai attiecībā uz lauksaimniecības nozari ir jāveic ietekmes novērtējumi, kuri jāpublisko pirms sarunu sākšanas un ierosinātajiem precizējumiem, ņemot vērā sarunu laikā radušās jaunās nostājas; uzsver nepieciešamību pēc pienācīga un pārredzama apspriežu procesa ar visām ieinteresētajām personām, jo īpaši ar Parlamentu un Komisiju; atgādina, ka Brīvās tirdzniecības nolīgumā starp ES un Dienvidkoreju tika paredzēta vietējā konsultatīvā padome, un norāda, ka tas varētu būt precedents, lai turpmākajos tirdzniecības nolīgumos iesaistītu ieinteresētās puses;
6. uzsver, ka ietekmes novērtējumos ir jāaplūko katras lauksaimniecības preces, piemēram, liellopu gaļas, īpatnības, ņemot vērā tirgus segmentāciju; uzsver faktu, ka iepriekšējos ietekmes novērtējumos ir sniegti vienīgi vispārīgi skaitļi; tādēļ mudina Komisiju sniegt detalizētus ietekmes novērtējumus, ņemot vērā sekas, ko konkrētos tirgus segmentos izraisīs ES lauksaimniecības tirgu atvēršana *Mercosur* tirdzniecības bloka valstīm;
7. uzskata, ka nedrīkst pieņemt lēmumus par ES tirgus turpmāku atvēršanu lauksaimniecības preču importam, nenodrošinot, ka ES lauksaimniekiem var tikt atlīdzināti attiecīgie

zaudējumi;

8. uzsver, ka finansiāla kompensācija nevar atsvērt negatīvo ietekmi, kas rodas, pārtraucot ES lauksaimniecisko ražošanu, kura nodrošina pārtikas nekaitīgumu un kvalitāti un ir nozīmīga ES lauku rajonu labklājības sasniegšanā, kā arī lauku ainavas aizsargāšanā pret zemes pamešanas un iedzīvotāju skaita samazināšanās risku lauku rajonos; tāpēc uzsver nepieciešamību nodrošināt ES lauksaimniekiem vajadzīgos apstākļus, lai viņi turpinātu būt ekonomiski dzīvotspējīgi un saņemtu taisnīgus ienākumus visās dalībvalstīs, kas tādējādi ļautu atdzīvināt lauksaimniecību Eiropā, ņemot vērā kopējās lauksaimniecības politikas nozīmīgo lomu ES izveidē;
9. atgādina, ka ES ražotājiem ir jāievēro visaugstākie standarti attiecībā uz kvalitāti, produktu higiēnu, ilgtspējīgām ražošanas metodēm, augu veselību, dzīvnieku veselību un labturību, izsekojamību, pesticīdu atlieku kontroli, veterinārajām zālēm un piedevām;
10. pauž nelokāmu pārliecību, ka to trešo valstu produktu ražošanas metodēm, kuri paredzēti eksportam uz ES, Eiropas Savienības patērētājiem ir jāsniedz tādas pašas garantijas attiecībā uz veselību, pārtikas nekaitīgumu, dzīvnieku labturību, ilgtspējīgu attīstību un minimālajiem sociālajiem standartiem, kādas ir prasītas no ES ražotājiem; uzsver, ka tas ir vienīgais veids, kā nodrošināt, ka ES ražotāji konkurē ar trešām valstīm vienlīdzīgos konkurences apstākļos, un uzstāj uz nepieciešamību pēc stingrākas importa kontroles uz robežām un intensīvākām Pārtikas un veterinārā biroja veiktām ražošanas un tirdzniecības apstākļu pārbaudēm valstīs, kuras eksportē preces uz ES, lai tiktu garantēta ES standartu ievērošana;
11. uzver, ka importētajām precēm ir strikti jāatbilst izcelsmes noteikumiem un trīsstūrveida tirdzniecības novēršanas mehānismiem;
12. mudina Komisiju enerģiski veicināt ES aktīvās intereses lauksaimniecības nozarē un atvieglot ES produktu piekļuvi trešo valstu tirgiem, ņemot vērā ES kvalitatīvo lauksaimniecības pārtikas produktu lielo eksporta un pasaules tirgu stabilizācijas potenciālu; cita starpā uzsver nepieciešamību pastiprināt veicināšanas programmas, norāda, ka šie pasākumi ir saskaņoti ar PTO prasībām un atbilst „zaļās kastes” standartiem;
13. norāda, ka attālākie reģioni ir neatņemama ES daļa un ka tirdzniecības nolīgumi pilnībā attiecas arī uz šiem reģioniem; uzsver, ka zemāki muitas tarifi apdraud attālāko reģionu jutīgo ekonomiku, jo šo reģionu galvenais iztikas avots ir lauksaimniecība un tie ražo produktus, kuri ir līdzīgi citu starpā Latīņamerikas partnervalstu ražotajiem produktiem; norāda, ka saskaņā ar LESD 349. pantu ES politikas virzienus drīkst pielāgot šo reģionu īpašajiem ģeogrāfiskajiem un ekonomiskajiem apstākļiem; attiecīgi aicina Komisiju sarunās ņemt vērā attālāko reģionu īpašo situāciju, lai nodrošinātu, ka to attīstība netiek apdraudēta;

Lauksaimniecība daudzpusējā tirdzniecības sistēmā

Dohas attīstības programma (DAP)

14. uzskata, ka sekmīga DAP iznākuma nodrošināšanas nolūkā ES izteica ārkārtīgi devīgu piedāvājumu attiecībā uz lauksaimniecības nozari un šo piedāvājumu nevar palielināt, taču līdz šim tā nav sagaidījusi līdzvērtīgus centienus no citām rūpnieciski attīstītajām valstīm un attīstītākām jaunattīstības valstīm;
15. atgādina, ka 2003. gada KLP reforma un 2008. gada „Veselības pārbaude” liecina par ES

reformu saistību nopietnību, paredzot līdzīgus Dohas sarunu kārtas rezultātus, taču joprojām sagaida līdzvērtīgas koncesijas no ES tirdzniecības partneriem;

16. aicina Komisiju strikti ievērot no Padomes saņemtās sarunu pilnvaras, kurās kā rīcības robeža noteikta jaunākā kopējās lauksaimniecības politikas reforma, ja vien Komisija saņem līdzvērtīgas koncesijas no saviem tirdzniecības partneriem; lūdz neiesniegt priekšlikumus, kas varētu iepriekš noteikt lēmumus par kopējās lauksaimniecības politikas nākotni pēc 2013. gada;
17. uzsver ar tirdzniecību nesaistīto jautājumu lomu Dohas attīstības programmā; uzskata, ka lauksaimniecības nozares sarunās tirdzniecības ekonomiskā dimensija ir jālīdzsvaro ar nekomerciālām vērtībām, piemēram, sociālajām vērtībām, vides aizsardzību, cilvēku veselību un dzīvnieku veselību un labturību;
18. pauž nožēlu, ka nav sasniegts progress attiecībā uz vīnu un stipro alkoholisko dzērienu daudzpusējo reģistrāciju, kā arī ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzības paplašināšanā attiecībā uz visiem lauksaimniecības produktiem; atgādina, ka šie elementi ir obligāti priekšnosacījumi līdzsvarota iznākuma panākšanai lauksaimniecības sarunās; uzsver, ka daudzpusējā un divpusējā līmenī plašāk jāveicina principi, kas nosaka ES lauksaimniecības produktu kvalitātes politiku;
19. atgādina, ka ES jau ir ievērojami samazinājusi tirdzniecību traucējošo vietējo atbalstu, un aicina citus tirdzniecības partnerus cieši apņemties rīkoties tāpat;
20. atgādina par saistībām, kuras PTO dalībnieki uzņēmās 2005. gada ministru konferencē Honkongā, — panāktu visu veidu eksporta subsīdiiju likvidēšanu, vienlaikus nodrošinot to, ka tiek īstenoti visi līdzvērtīgas iedarbības eksporta pasākumi, jo īpaši attiecībā uz eksporta kredītiem, valsts tirdzniecības uzņēmumiem lauksaimniecības nozarē un pārtikas palīdzības noteikumiem;
21. uzskata, ka muitas tarifu vispārēja samazināšana ir jāizvērtē saistībā ar ES piedāvājumu par vietējo atbalstu un eksporta konkurences pīlāriem, un tai jābūt atkarīgai no iespējas saglabāt īpašo aizsargpasākumu klauzulu, no specifiska atbrīvojuma no tarifu vienkāršošanas disciplīnām un no piemērotas elastības attiecībā uz tarifu samazinājuma aprēķināšanas formulām, kā arī attiecībā uz paaugstināta riska ražojumu apzīmēšanu; uzskata, ka paaugstināta riska ražojumu apzīmēšanai ierosināto mehānismu pārāk lielā mērā ierobežo pienākums panākt ievērojamu tarifu kvotu paplašināšanu;
22. uzsver, ka PTO DAP sarunās ir jā saglabā vienotas darbības princips; norāda, ka jau labu laiku vērojama tendence sarunās koncentrēties tikai uz noteiktām jomām, tostarp lauksaimniecību, kurā ES ir būtiskas pasīvās intereses, relatīvi mazāku progresu sasniedzot citās sarunu jomās, un tas var kaitēt ES sarunu pozīcijai; turklāt norāda, ka tas apgrūtina šīs kārtas izvērtēšanu kopumā;
23. atkārto, ka jaunattīstības valstīm būtu pamatoti jāļauj īstenot tādu politiku, ar ko rada vietējo pievienoto vērtību;
24. uzsver, ka cenu nepastāvība pēc ANO Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas novērojumiem ir vairojusi nepietiekama uztura problēmas visā pasaulē un ka lielāka lauksaimniecības produktu pasaules tirdzniecības liberalizācija, ko sekmējuši PTO nolīgumi, līdz šim nav devusi iespēju ierobežot bada apdraudējumu pasaulē; uzsver, ka

Eiropas Savienībai arī ir pienākums sekmēt pasaules nodrošinātību ar pārtiku;

PTO strīda izšķiršana

25. norāda uz to, ka ar nolīgumu par banānu tirdzniecību ir atrisināts 20 gadus ieildzis tehniski sarežģīts, politiski jutīgs un nozīmīgs PTO strīds un tas ir uzskatāms par nozīmīgu soli uz noteikumiem balstītas daudzpusējas tirdzniecības sistēmas konsolidācijā, un tas vienlaikus varētu sniegt nozīmīgu ieguldījumu to PTO sarunu jautājumu risināšanā, kas saistīti ar tropu produktiem un attiecīgajām preferencēm;
26. aicina Komisiju pārliecināties, ka strīda par „liellopu gaļas hormoniem” atrisinājums ļaus apturēt ES produktiem piemērotās sankcijas, vienlaikus nodrošinot Eiropas Savienībā importētās liellopu gaļas atbilstību ES prasībām;
27. saistībā ar strīdu par „hlorētu māļputnu gaļu” uzskata, ka šādu produktu importēšana Eiropas Savienībā ir pretrunā ES sabiedrības pieprasījumam pēc drošiem produktiem un Eiropas pārtikas modeļa pamatprincipiem;
28. aicina Komisiju aktīvi aizstāvēt ES režīmu ĢMO apstiprināšanai un tirdzniecībai pret PTO iniciatīvām šajā jautājumā;

Lauksaimniecība daudzpusējās, starpreģionu un divpusējās tirdzniecības attiecībās

29. uzskata, ka daudzpusējo sarunu pabeigšana ir prioritārs mērķis, kuru ES vajadzētu censties sasniegt; uzskata, ka divpusējiem tirdzniecības nolīgumiem ir sekmīgi jāpapildina daudzpusējie procesi, nodrošinot vienlīdzīgus nodarbinātības apstākļus, vienotus vides aizsardzības noteikumus un pārtikas drošības standartus, kuri jau ir spēkā Eiropas Savienībā, un izvairoties atbalstīt tikai ilgtspējīgas attīstības programmas; atgādina, ka ES ir būtiskas un aktīvas intereses lauksaimniecības jomā, jo īpaši attiecībā uz augstas kvalitātes pārstrādes produktiem; uzskata, ka divpusēji tirdzniecības nolīgumi ar svarīgākajiem tirdzniecības partneriem var veiksmīgi sekmēt ES lauksaimniecības un pārtikas nozares eksporta intereses, nodrošinot būtiskus saimnieciskos labumus;
30. aicina ar Eiropas Savienībā importētajām lauksaimniecības precēm sniegt Eiropas patērētājiem tādas pašas garantijas attiecībā uz patērētāju aizsardzību, dzīvnieku labturību, vides aizsardzību un minimālajiem sociālajiem standartiem, kādas sniedz Eiropas ražošanas metodes, un vērš uzmanību uz Parlamenta stingro nostāju šajā jautājumā; aicina Komisiju divpusējos tirdzniecības nolīgumos iekļaut klauzulas, kas trešām valstīm paredz pienākumu ievērot tos pašus sanitāros un fitosanitāros nosacījumus, kurus piemēro Eiropas ražotājiem; uzskata, ka ar šiem nolīgumiem jānodrošina vismaz atbilstība starptautiskajām saistībām un standartiem;
31. uzsver, ka ar nolūku izvairīties no pārmaksāšanas — vispirms divpusējā un pēc tam daudzpusējā līmenī — ir jāatbalsta „viena maka nolīgums”, saskaņā ar kuru divpusējos nolīgumos ietvertās koncesijas būs atkarīgas no Dohas sarunu iznākuma;
32. uzsver, ka ir svarīgi stingri piemērot preferenciālas izcelsmes noteikumus; aicina pārskatīt visas tirdzniecības preferences, ko Eiropas Savienība piešķirusi tām jaunajām tirgus ekonomikas valstīm, kuras ietilpst G-20 valstu grupā;
33. uzskata, ka ir jānosaka robežas, lai lauksaimniecības pārtikas nozarē nepieļautu nelikumīgu

praksi, piemēram, trīsstūrveida tirdzniecību, kad valsts eksportē savu produkciju uz ES, izmantojot ES tirgus pieejas preferences, un tad produktus savām vajadzībām importē no citām valstīm; uzskata — lai nepieļautu šādus pārkāpumus, tirdzniecības nolīgumos ar trešām valstīm ES sniegtās ES tirgus pieejas koncesijas nedrīkst pārsniegt attiecīgo valstu pašreizējo ražošanas un eksporta apjomu;

34. aicina Komisiju aktīvi atbalstīt ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu iekļaušanu Viltišanas novēršanas tirdzniecības nolīgumā (*ACTA*); pauž nožēlu, ka nesen noslēgtās vai vēl notiekošās tirdzniecības sarunās mūsu tirdzniecības partneriem jāaizsargā tikai dažas ES ģeogrāfiskās izcelsmes norādes; norāda, ka saskaņā ar stratēģiju „Globālā Eiropa” divpusējos nolīgumos ar PTO noteikumiem ir jānodrošina lielāka starptautiskā aizsardzība ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm; uzsver nepieciešamību pēc pienācīga un pārredzama apspriežu procesa ar visām ieinteresētajām personām, jo īpaši ar Parlamentu un Komisiju;
35. atgādina, ka Brīvās tirdzniecības nolīgums ar Dienvidkoreju ļāva panākt daudzu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu atzīšanu; aicina pielikt turpmākus pūliņus, lai to nodrošinātu nākamajos tirdzniecības nolīgumos; norāda, ka ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzība un atzīšana ir potenciāli ļoti vērtīga ES lauksaimniecības pārtikas nozarei;
36. norāda, ka saskaņā ar Komisijas informāciju ES un Dienvidkorejas brīvās tirdzniecības nolīgums samazinās ES eksportētāju nodokļu slogu par EUR 380 miljoniem gadā, atceļot nodokļus 99 % ES lauksaimniecības produktu eksporta;
37. aicina Komisiju nodrošināt, ka tirdzniecības nolīgumi nekaitē ES sistēmai attiecībā uz augļu un dārzeņu iekļuves cenām, vienlaikus saglabājot pašreizējos importa režīmus; tomēr mudina Komisiju veikt vajadzīgās izmaiņas, lai pēc iespējas drīzāk uzlabotu sistēmas darbību;
38. īpaši uzsver, ka problēmas rada sarežģītā iekļuves cenu sistēma, kuru piemēro no Marokas importētajiem tomātiem; tāpēc aicina Komisiju nekavējoties veikt attiecīgās izmaiņas;
39. pauž lielas bažas par ES un Marokas nolīgumu; uzsver — lai arī Eiropas tirgi ir gandrīz pilnīgi atvērti no Marokas importētajiem produktiem, noteiktiem ES eksportētajiem lauksaimniecības produktiem, tostarp tādiem svarīgiem produktiem kā sēkļaugļiem, joprojām piemēro kvotas;
40. pauž nožēlu, ka sarunās par lauksaimniecības sadaļu asociācijas nolīgumā ar Maroku netika dotas garantijas, ka tiks ievērotas preferenciālās importa kvotas vai Marokas eksportam piemērojamās iekļuves cenas;
41. aicina Komisiju pildīt tās saistības attiecībā uz ES cukura nozari un divpusējās un daudzpusējās tirdzniecības sarunās izbeigt piemērot cukuram sistemātiskas koncesijas; šajā kontekstā norāda uz iniciatīvām cukura nozarē, kura ir palielinājusi savu konkurētspēju, vienlaikus uzlabojot vides ilgtspējības rādītājus un sniedzot ieguldījumu ES attīstības programmā — piešķirot preferences ĀKK valstīm un vismazāk attīstītajām valstīm;
42. norāda, ka trešām valstīm (piemēram, Latīņamerikas valstīm un Ukrainai) nodrošinātās papildu divpusējās koncesijas pieejai ES cukura tirgum destabilizēs ES cukura tirgu un izraisīs preferences samazinājumu vismazāk attīstītajām valstīm un Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna valstīm; pauž lielas bažas par to, ka, piešķirot šādas koncesijas neto importētājvalstīm, tiks sekmēti apmaiņas mehānismi; aicina Komisiju arī turpmāk

divpusējās sarunās neietvert jautājumu par cukuru un no cukura atvasinātiem produktiem, tostarp etanolu;

43. aicina Komisiju nodrošināties pret etanola ievadmuitas nodokļu apiešanu, jo pašlaik Eiropas Savienībā maisījumu veidā tiek ievests arvien lielāks daudzums etanola ar ļoti zemu ievadmuitas nodokli;
44. aicina Komisiju nodrošināt, ka ES noslēgtie brīvās tirdzniecības nolīgumi ar valstīm, kurām ir ievērojamas lauksaimniecības ražošanas un eksporta spējas, piemēram, *Mercosur*, paredz simetriskas tarifu koncesijas;
45. norāda uz sarunu atsākšanu par ES un *Mercosur* asociācijas nolīgumu — tas ir ārkārtīgi svarīgs nolīgums, kas skartu 700 miljonus cilvēku un būtu pasaulē visvērienīgākais divu reģionu nolīgums, — un tāpēc uzsver, ka Eiropas Parlaments būtu cieši jāiesaista visos sarunu posmos;
46. uzskata par nepieņemamu to, ka Komisija atsāka sarunas ar *Mercosur*, nepadarot atklāti pieejamu detalizētu ietekmes novērtējumu un neiesaistoties atbilstīgās politiskajās debatēs ar Padomi un Parlamentu; aicina veikt un apspriest pētījumu par šo sarunu ietekmi uz Eiropas lauksaimniecības nozarēm un reģioniem, pirms ES un *Mercosur* ir apmainījušies ar jebkādiem tarifu priekšlikumiem; norāda, ka, ņemot vērā sarunu ietekmi uz lauksaimniecību, ir noteikti jāizveido saikne ar Dohas sarunu kārtu; attiecīgi aicina Komisiju nenoslēgt sarunas ar *Mercosur*, kamēr nav pabeigta PTO sarunu kārtā, kā to paredz tās sarunu pilnvaras; aicina Komisiju pienācīgi informēt Padomi un Parlamentu par to, kā norit sarunas ar *Mercosur*, un turpmāk informēt Padomi un Parlamentu pirms šādu sarunu uzsākšanas;
47. pauž lielas bažas par iespējamā asociācijas nolīguma ar *Mercosur* ietekmi uz visu ES lauksaimniecības nozari, ņemot vērā to, ka *Mercosur* 2006. gada martā izteica pieprasījumu pēc vēl plašākas pieejas ES lauksaimniecības tirgum, nekā ES piedāvāja 2004. gadā; tādēļ uzskata, ka ir jāpārskata koncesijas, lai šādā veidā aizsargātu mūsu lauksaimnieku intereses;
48. uzskata, ka ES un *Mercosur* sarunās, kas norit ar Padomes 1999. gadā piešķirtajām pilnvarām, nav ņemta vērā jauno dalībvalstu nostāja;
49. norāda, ka lauksaimniecības uzņēmumiem *Mercosur* valstīs ir krietni zemākas ražošanas izmaksas, tostarp izmaksas par zemi, darbaspēku un citas kapitāla izmaksas, un *Mercosur* ražotājiem nav jāievēro tādi paši standarti kā ES ražotājiem attiecībā uz vidi, dzīvnieku labturību, pārtikas nekaitīgumu un fitosanitārajiem pasākumiem; uzsver, ka ir jāpanāk līdzsvarots un abām pusēm pieņemams risinājums, nodrošinot to, ka sarunās pilnībā ņem vērā sekas un ietekmi, jo īpaši uz vides un sociālajām problēmām; aicina Komisiju veikt ietekmes novērtējumu par šāda nolīguma ietekmi uz lauksaimniecības sektoru;
50. uzskata, ka tirgus integrācijas līmenis *Mercosur* muitas savienībā pašlaik ir pārāk zems, lai nodrošinātu importēto preču adekvātu apriti reģionā; uzskata, ka nolīgums nesniegs reālu ieguvumu, ja nebūs noteikumu, kas nodrošina preču pilnīgu un efektīvu apriti *Mercosur* zonā;
51. pauž nožēlu, ka Komisija piešķirusi tarifu koncesijas valstīm, kas uz ES eksportē banānus; aicina pārskatīt atbalstu, kuru Eiropas ražotāji saņem saskaņā ar attālākajiem reģioniem paredzētajām atbalsta programmām (*POSEI*), lai šiem ražotājiem kompensētu sekas, ko

tarifu samazināšana radīs cenām ES tirgū; uzskata, ka līdzīgās tirdzniecības sarunās nākotnē ir jāņem vērā Kopienas ražotāju un ĀKK ražotāju intereses, lai šīs nozares, kurās ir daudz darba vietu, netiktu vājinātas;

52. uzsver, ka vairākos Pārtikas un veterinārā biroja ziņojumos ir norādīts, ka no Brazīlijas importētā liellopu gaļa joprojām neatbilst ES ražotāju un patērētāju standartiem attiecībā uz pārtikas drošību, dzīvnieku identifikāciju un izsekojamību, dzīvnieku veselību un slimību kontroli;
53. mudina Komisiju iepazīties ar Brazīlijas Valsts veselības uzraudzības aģentūras (*Anvisa*) publicētajiem ziņojumiem par Brazīlijā plaši izmantotajiem pesticīdiem, kas aizliegti ES un lielākajā daļā pasaules valstu, norādot, ka šie ziņojumi liecina par šīs prakses izraisītu būtisku veselības apdraudējumu;
54. pauž lielas bažas par Argentīnas īstenoto politiku, kas ir pretrunā PTO noteiktajām saistībām attiecībā uz aizliegumu importēt tādus pārtikas produktus, kas rada konkurenci vietējiem ražojumiem; norāda, ka šie pasākumi ir Argentīnas neautomātiskās importēšanas licencēšanas sistēmas prioritātes un šī sistēma jau rada negatīvu ietekmi uz ES eksporta apjomiem; aicina Komisiju darīt visu nepieciešamo, lai efektīvi pārtrauktu pasākumus, kas vērsti pret ES un *Mercosur* nolīguma noslēgšanu;
55. pauž bažas par koncesijām Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīgumos attiecībā uz augļiem un dārzeņiem; šajā sakarībā paliek pie nostājas, ka Savienības lauksaimniecības preču tirdzniecības liberalizācijā ar Vidusjūras reģiona valstīm joprojām ir jāvadās pēc principa par Vidusjūras reģiona dienvidu un ziemeļu valstu veģetācijas sezonu savstarpējo papildināmību;
56. uzsver, ka, lai arī tabakas izstrādājumiem ir jāpiemēro stingrs regulējums, Eiropas Savienības un starptautiskajos noteikumos par tabakas izstrādājumu sastāvdaļām ir jāizmanto proporcionāla, uz risku balstīta pieeja, kurā ņemti vērā zinātniski atzinumi; brīdina par jebkādas sastāvdaļas zinātniski nepamatotu aizliegumu, kas būtībā novestu pie Eiropas tradicionālo jauktas tabakas izstrādājumu aizlieguma, kurš radītu smagas sociālekonomiskas sekas ES tabakas (Austrumu un Bērlīja tipa) audzētājiem, nesniedzot labumu sabiedrības veselībai;
57. aicina Komisiju sarunās par ES tirdzniecības nolīgumiem, tostarp ar Kanādu un Ukrainu, ņemt vērā ES iedzīvotāju intereses, saglabāt atklātību un regulāri informēt Parlamentu par sarunu attīstību; pauž nožēlu, ka Komisija vēl nav informējusi Parlamentu par to, kā norit sarunas par brīvās tirdzniecības nolīgumu starp ES un Kanādu, lai arī tās tika uzsāktas 2009. gada oktobrī; aicina Komisiju detalizēti informēt Parlamentu un attiecīgās atbildīgās komitejas par katru turpmāko sarunu kārtu; turklāt pauž bažas, ka Komisija sarunās varētu piekrist koncesijām, jo īpaši attiecībā uz tirgu atvēršanu, ĢMO, pienu, intelektuālā īpašuma aizsardzību un izcelsmes norādēm, un aicina Komisiju nepiešķirt tādas koncesijas, kuras varētu negatīvi ietekmēt Eiropas lauksaimniecību;
58. pauž bažas par labības koncesiju izredzēm sarunās ar Ukrainu, ņemot vērā to, ka Ukrainas ražošana ir ļoti konkurētspējīga un ka Ukraina jau tagad ir galvenais to graudu kvotu izmantotājs (kvieši un mieži), kuras ar samazinātiem tarifiem piedāvā trešām valstīm; tāpēc aicina Komisiju ierobežot savu piedāvājumu šajā jomā;
59. atkārtoti atzīmē, ka lauksaimniecības preču tirdzniecība ir ļoti svarīga jaunattīstības valstu

ekonomikas attīstības sekmēšanai un nabadzības novēršanai; aicina ES palīdzēt ĀKK valstīm pielāgoties aizvien lielākai pasaules mēroga konkurencei;

60. aicina Komisiju pienācīgi ņemt vērā šo rezolūciju, izstrādājot un īstenojot turpmāko tirdzniecības stratēģiju;

o

o o

61. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.